

### *Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning.*

De nordiske statsministre vedtog under deres møde i Oslo den 31. januar 1975, at der snarest muligt skulle udarbejdes et forslag om oprettelsen af en Nordisk Investeringsbank, som kunne blive et værdifuldt supplement til eksisterende kreditinstitutioner ved finansiering af investeringsprojekter og eksport af nordisk interesse.

Ministerrådet (samarbejdsministrene) besluttede den 14. februar 1975, at en særlig arbejdsgruppe skulle udarbejde forslag til aftale om oprettelse af banken og til dennes vedtægter, og Ministerrådet vedtog i store træk arbejdsgruppens rapport af 20. maj 1975 med forslag til aftale og vedtægter under sit møde den 19. juni 1975.

Beslutningen om at etablere Nordisk Investeringsbank blev truffet i form af et forslag til Nordisk Råd. Det skete i henhold til art. 46 (tidligere art. 41) i Helsingfors-aftalen, hvorefter alle forslag af større vigtighed bør forelægges Nordisk Råd til udtalelse. Ministerrådet fandt det også ønskeligt derved at sikre en så åben debat som muligt på nordisk plan forud for den nationale parlamentsbehandling, ikke mindst fordi tilsvarende forslag om en Nordisk Investeringsbank tidligere har været drøftet mellem de nordiske regeringer og i Nordisk Råd.

Selve ministerrådsforslaget indeholder, som det vil ses, en række begrundelser og kommentarer, som derfor indgik i debatten under Nordisk Råds første ekstra session den 15. november 1975. Her skal det blot fremhæves, at et af hovedmotiverne for ministerrådsforslaget var den omstændighed, at de nordiske lande står over for store investeringsbehov, f. eks. i energisektoren, hvor en række omstillinger kan blive aktuelle, bl. a. for at søge forbruget af importeret brændsel reduceret. Endvidere er det vigtigt at give eksporterhvervene mulighed for at skaffe sig nødvendig kapital for at kunne konkurrere om store projekter på verdensmarkedet, hvor netop kreditbetingelserne ofte skaber problemer. Da alle de nordiske lande – i hvert fald i en årrække – vil være afhængige af betydelig kapitaltilførsel udefra, anså Ministerrådet det for en vigtig opgave at skaffe denne kapital til veje på de bedst mulige vilkår.

Efter at ministerrådsforslaget havde været til behandling i Nordisk Råds økonomiske udvalg, og regeringerne havde imødekommet visse ønsker fra udvalgets side, f. eks. om at principielle ændringer

af vedtægterne for så vidt angår bankens formål og virksomhed skal forelægges Nordisk Råd og om, at Rådet skal være repræsenteret i bankens kontrollkomité, blev forslaget forelagt og drøftet på Nordisk Råds ovennævnte ekstra session. Det blev her vedtaget med stort flertal (59 mod 10, 5 afholdt sig fra at stemme), og de nordiske samarbejdsministre har herefter på et møde i København den 4. december 1975 undertegnet aftalen om etablering af den nordiske Investeringsbank med tilhørende vedtægter.

Bankens formål bliver at give lån og stille garantier på bankmæssige vilkår og i overensstemmelse med samfundsøkonomiske hensyn med henblik på gennemførelse af investeringsprojekter og eksport af nordisk interesse.

Banken får ifølge aftalen en grundfond på 400 millioner SDR (special drawing rights) svarende til ca. 2,9 milliarder kr. hvoraf Sverige indskyder 45 pct., Danmark 22 pct., Finland og Norge hver 16 pct. og Island 1 pct. Herudover får banken adgang til at optage lån på det internationale kreditmarked, og den vil kunne udlåne 250 pct. af grundfonden eller i alt ca. 7,2 milliarder kr.

Den danske stat vil således skulle tegne sig for 88 millioner SDR, hvoraf en fjerdedel skal stilles til rådighed for banken i tre lige store dele, henholdsvis 2, 14 og 26 måneder efter aftalens ikrafttrædelse. Den resterende del af den tegnede kapital kræves indbetalt i det omfang, bestyrelsen finder det nødvendigt for at imødegå bankens forpligtelser. De finansielle forpligtelser for Danmarks vedkommende vil således i første række andrage 158 mill. kr., hvoraf den første trediedel, eller 52,7 mill. kr., forventes at skulle stilles til rådighed for banken i finansåret 1976–77, hvorefter den næste trediedel, ligeledes 52,7 mill. kr. bør være til disposition i finansåret 1977–78 og den sidste trediedel (52,7 mill. kr.) i 1978–79. Ovennævnte beløb skal kun indbetales til Nordisk Investeringsbank i det omfang, det ønskes af bankens ledelse.

Der skal ifølge aftalen om Nordisk Investeringsbank, hvis hovedsæde bliver i Helsingfors, ikke ydes Bankens personale særlige rettigheder, f. eks. i form af skatte- eller afgiftsfrihed.

Aftalen og vedtægterne træder i kraft så snart Nordisk Ministerråd træffer beslutning herom, efter at samtlige kontraherende staters ratifikationsdokumenter er deponeret.